

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת ויחי

שבטים מאוחדים

מדור זה נתרם לזכות

משפחת פפר

(ביתר עילית)

להנצחות: 076-599-4020

שבטים מאוחדים

יום שישי בצהריים - תלמוד תורה אור אביגדור

"עוד שבוע נפלא של לימוד חלף", אמר הרב כשהוא סגר את הגמרא. "נשארו לנו עוד שתי דקות לפני הצלצול - בדיוק הזמן המתאים לחידת פרשת השבוע. זוכרים: כל מי שיחזור עם התשובה הנכונה ביום ראשון בבוקר בזכותו, כל הכתה תקבל תוספת של חצי שעה להפסקה, אז הקשיבו היטב.

"המדרש אומר שכאשר יעקב אבינו עמד לפני פטירתו וכל בניו התאספו סביב מיטתו להיפרד, הוא נורא נלחץ מכיון שהוא ראה שכל אחד מבניו כל כך שונה. הוא דאג שבסוף יצא ממנו עם ראובני, עם שמעוני ועוד עשר עמים שונים במקום שיהיה עם ישראל אחד שלם. והוא היה כל כך מודאג עד שהוא בכה להשם: "אלוקים, מה ישמור ויאחד את ילדי?"

"והמדרש אומר שהשבטים ענו לאביהם בתגובה: 'שמע ישראל השם אלוקינו השם אחד.' "וכעת ילדים, אני רוצה שתנסו לפענח איך קריאת שמע ענתה לשאלה. איך זה הרגיע את יעקב אבינו?"

שבת בבוקר בבית משפחת פרידמן

דן חזר מבית הכנסת ועזר לאמא לסיים לערוך את השלחן. הוא ציפה מאד לסעודת השבת מכיון שאז הוא יוכל לחוד לכל המשפחה את חידת הפרשה. אחותו הגדולה דינה הינה חכמה מאד - היא כבר היתה בסמינר ויודעת את כל המפרשים - ובדרך כלל מצליחה לעזור.

אבל היום היה דן אפילו יותר מרוגש לקראת הסעודה. חוץ מענין החידה ופתרונה, חברו הטוב ביותר, אשר, עומד להתארח אצליהם בסעודה. והוא גם מביא עימו את בן דודו, נפתלי, שהגיע מאמריקה!

טוק טוק!

דן הניח בזהירות את הצלחת הקטנה האחרונה ורץ לפתוח את הדלת. בפתח היו אשר ובן דודו. יעקב עצר לרגע כשהוא מביט בתדהמה בילד הניצב שם, עטור בפיאות ארוכות ארוכות ומסולסלות. הוא לא זכר שאשר אמר שבן דודו הוא חסיד. אשר עצמו הוא ספרדי. מה, יש ספרדים חסידיים?

"שבת שלום," אמר בחיוך דן שהתעשת בינתיים והושיט את ידו לנפתלי. "איך אתה נהנה מהנסיעה לארץ?"

נפתלי חייך והושיט חזרה את ידו לדן, אבל הוא לא אמר מילה!
"אה, נפתלי לא מדבר עברית," אמר אשר. "הוא מדבר רק קצת אנגלית ו... ערבית המדוברת בתימן!"

"ערבית?! חשב דן לעצמו. "ממש כמו ערבים?!"

"מה, האם הרבה ספרדים מדברים ערבית באמריקה?" שאל דן את אשר.

"למעשה, אנחנו לא ספרדים," הסביר אשר. "אנחנו תימנים. ונפתלי גם נולד בתימן. משפחתו היגרה לארה"ב כשהוא עדיין היה תינוק אבל בבית הם עדיין מדברים ערבית ולכן הוא שולט היטב בשפה."

"איזה מעניין זה," חשב דן לעצמו. "אני מחכה שדינה תשמע על כך. היא חושבת שכל הערבים הם מחבלים וטרוריסטים, היא הולכת להיות בהלם כשהיא תשמע שיש לי חבר ערבי שהוא גם יהודי!"

אבל אז דן החל לחוש שלא בנת, שהוא הבין שבעצם אין לו דרך לתקשר עם נפתלי. כאן הוא נמצא, אמור לתפקד כמארח ואינו יכול אפילו לשוחח עם האורח שלו!

בסעודה הענינים הסתבכו אף יותר כשכל המשפחה גילתה כמה שונים הם

היהודים התימנים. יש להם אוכל שונה ובגדים ומנהגים שונים. יש להם צורת הגייה שונה באותיות מסויימות של האלף בית. הם אפילו לא אוכלים קוגל ירושלמי בתימן. "וחוץ מהעובדה שהם שרים יחד זמירות בסעודת השבת, "חשב דן לעצמו, "זה כמעט כמו שאנחנו שייכים לשני עמים שונים לגמרי."

אחרי ברכת המזון, דן רצה לשחק משחק עם חבריו, אבל אשר לא ידע איך לשחק את המשחקים שלהם ולא היתה שום דרך להסביר את הכללים. הילדים לא ידעו מה לעשות, אבל אז הם הבחינו במשניות המונחות על המדף. אולי הם יוכלו ללמוד יחד?

הם גילו שנפתלי לומד בדיוק את אותה מסכת שהם לומדים כעת בתלמוד התורה. סוף סוף הם מצאו משהו משותף שיוכלו לעשות יחדיו!

מאוחר יותר הם הלכו לבית הכנסת לתפילת מנחה, דן הביט מזווית עינו בנפתלי המתפלל. "הי, לא יאומן! הוא מתפלל בדיוק בצורה שאנחנו מתפללים, "חשב דן. "אז אנחנו לומדים אותו דבר ומתפללים אותו דבר. אנחנו גם שרים זמירות לכבוד שבת באותה הצורה. אנחנו יותר דומים מכפי שחשבתי."

בזמן שאשר ונפתלי היו צריכים לעזוב, שלושת הילדים צחקו וחייכו אחד לשני. הם ממש נהנו יחד. למרות שהם היו כל כך שונים אחד מהשני, הם אט אט הבינו שהם לא היו כל כך שונים כלל. כולם מברכים את אותם הברכות להשם - אפילו שאולי המבטא קצת שונה. כולם מתפללים אל אותו השם - אפילו שאולי הסידורים קצת שונים. כלם שומרים את אותה השבת - אפילו אם המאכלים קצת שונים. יש לכולם את אותה התורה! בעצם, הם כלם שווים לגמרי בכל מה שחשוב באמת!

יום ראשון בבוקר, תלמוד תורה אור אביגדור

"טוב ילדים", הכריז הרב, "האם יש למישהו את התשובה לחידה שלנו?"

דן הצביע וענה, "הרב, אני פתרתי את הכל בעצמי, בלי עזרתה של אחותי. השבטים אמרו: שמע ישראל! השם אלוקינו השם אחד! תקשיב אבא-ישראל! השם הוא האלוקים שלנו. הוא 'השם' של דן ו'השם' של אשר ו'השם' של נפתלי - הוא 'השם' של כולנו, לא משנה כמה אנחנו שונים, יש לנו 'השם' אחד בשמים והוא יקשר ויחבר ביננו וישאיר אותנו מאוגדים סביבו - לנצח!"

שבת שלום ומבורך!